

La carta de navegar

Vicenç Esteban i Darder, "de Can Pere Jan", Tossa de Mar

1. Unbas - ti - ment sor - tí de Mar - se - lla, a fer la desco - ber - ta a - nà; set anys pas - sa - ren bor
rar pa - lle - tes cur - tes, per veu - re a - qui - to - ca - rà; va vol (gu) er - ho Déu del
ca - pi - tà es con - fes - sa, tres co - loms va - ren pas - sar, qu(e) amb un bec por - ten el

6 ras - ca, la rac - ció els hi va fal - tar. Vis - ca To - lò, Pa - rís i Mar -
cel que to - qués al ca - pi - tà.
beu - re i amb les a - les el men - jar.

10 se - lla, vis - ca l'es - tret de Gi - bral - tar. 1. 2.
2. Varen ti -
3. Men - tre el

-Qui serà un de vosaltres, que la vida em salvarà?
Li daré una filla meua i un bastiment per navegar.
Respon un *gallardo* mosso: -Jo la vida us vull salvar.
-Si tu em vols salvar la vida, dalt l'arbre mestre has de pujar.
Quan fou a mig arbre mestre, *gallardo* mosso es posà a plorar.
-De què plores, *gallardo* mosso, de què et poses a plorar?
-Perquè veig sinó cel i aigua, i alguna andana per la mar.
-Amont, amont, *gallardo* mosso, molt més amont has de pujar.
Com fou dalt de l'arbre mestre, *gallardo* mosso es posà a cantar:
-Alegreu-vos, alegreu-vos, que ja me'n puc ben alegrar,
que ja veig castells i viles, i muralles blanquejar.
I en veig una senyoreta, vora, voreta la mar,
vestido d'un *panyo verde* que en tot Marsella no n'hi ha.
Que si Déu feia la gràcia que allà poguéssim arribar,
feriem fer una capelleta vora, voreta de la mar.
Hi posarem un Sant Antoni, per poder-lo venerar;
tots els bastiments que passin, tots el vindran a visitar.